

Nașterea Supraomului

Blacks

Ați inundat al lumii eșicher
cu apele murdare de păcate.
V-ați ridicat ca iedera spre cer
în valuri paupere-n demnitate.

Ați prins în întunericul apos
doar suflete bolnave de avere
ce s-au vândut, amar de rușinos,
pentru un cont și clipe de plăcere.

Vă laudați cu-al valului avânt-
haotic flux spre țarmuri însozite
trimis să prindă-n aurit mormânt
cetăți ce de Lumină-s făurite.

Iar fada simplitate pe tocilă
ați apăsă-o-n gândul însetat
V-ați făurit o daltă fără milă
ce a lovit în ziduri, repetat.

V-ați construit canal de navigare
înlăturând bătrâne temelii,
Prin ovreiesc proces de irigare
ați cultivat averi și pandalii.

Ați decretat că suntem doar o turmă
păscând etern al vostru abcedat
Nu v-ați gândit că veți lăsa în urmă
o molimă peste-un lumesc regat.

Această lume, astăzi, e bolnavă,
flămândă și sătulă, la un loc.
Tot jinduind la a minciunii navă
își mistuie văleatul echivoc.

O ultimă dorință o încearcă:
să o primiți pe puntea de catran,
drept bancă la a voastră anasarcă,
să navigheaze pe lumesc estran.

Iar când refluxul fi-va mai puternic
și va dori al apelor blastom,
El va sorbi ca un avid vistiernic

tot ce e rău ideii "de-a fi om".

Va mai rămâne, sigur, în cetate,
un Supraom imun la ce-ați fost
Va construi o lume prin dreptate
Idei de Lumină, adăpost.

Din Nesfârșit își va primi tainul
Și temelii din stele-și va creea
Impenetrabil îi va fi destinul
Iar frica de ce-ați fost va dispărea.